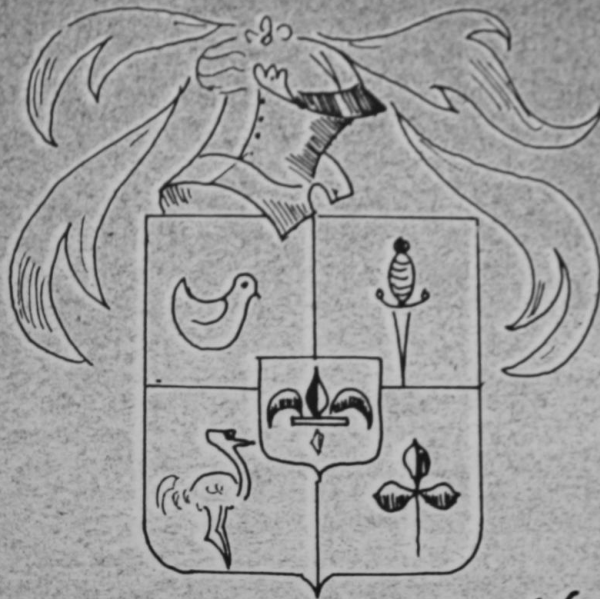

132 A: xx 1/1929

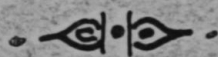
De V Geslachten van Hoegaarden

Trimestriële Uitgave

Bulletin Trimestriel

Les V Lignages de Hougaerde

• 't Nieuwhuys •
Ernest Ourystraat 2.4
3320 Hoegaarden

Familie Schoon

Art. 465 : CAROLUS II is overleden
=====

In de stille en vreedzame nacht van 6
januari 1979 heeft de Heer, in alle rust der eeuwig-
heid, tot zich geroepen :

C A R O L U S II (de vlugge)

Hoofddeken van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden
Ouderdomsdeken en Stamhoofd van de Familiegilde Van Nerum
Grootmeester en Ridder in de Orde van de Gulden Lelie

Op woensdag 10 januari werd hij door zijn familie en talrijke gildeleden, plechtig ten grave gedragen. In de rouwkapel hing het familieblazoën als obit, op de doodskist lag zijn met lelies versierde Dekenbraak, wijs de gildevlag hem vergezelde tot aan zijn laatste rustplaats. Met hem sluit zich het lode tijdperk af, in de geschiedenis van de familiegilde.

Op het kerkhof, in die koude en kilte van het gure winterweer, sprak Arthur Van Nerum, zijn neef, volgende treffende lijkrede uit :

Dierbare Ouderdomsdeken, Ons banier hangt halfstok, de familie rouwt, Uw plots heengaan heeft ons pijnlijk getroffen, want wij beminden U zoals een vader.

Acht lange jaren hebt U aan het hoofd van de Gulden Lelie en van de Confrerie der V Geslachten gestaan. Acht jaren lang hebt U ons, als Ouderdomsdeken, steeds met wijze raad en daad bijgestaan. U beht de tradities en de familiekultus van onze voorouders in stand gehouden en de samenhang onder de stamvertakkingen bewaard.

In onze herinnering ligt nog fris het beeld van U Dekenkroning van 20 februari 1971, toen U fier de Braak over de schouders trok en volgende heilwens over de gilde uitsprak : Ik zal het werk van mijn voorgangers verder zetten, de Gulden Lelie hoog houden en de bloei van de familiegilde handhaven, zo beloof ik aan God.

Dierbare Ouderdomsdeken, U bleef Uw eed gestand. U hebt Uw plicht gedaan. Wij danken U hiervoor. Anderen zullen nu Uw plaats innemen en Uw voorbeeld trachten te volgen. Van uit het hiernamaals vragen wij U, over onze gilde te blijven waken.

Hier rondom Uw laatste rustplaats geschaard brengen wij U, uit diepe verknochtheid en uit grote eerbied, de laatste groet en de eer die U als Patriarch toekomt.

In naam van onze Gilde, rust nu in Vrede.

o o o

Volgens de oude gildewetten, werd achteraf in het sterfhuys, de naam van de nieuwe Deken uitgesproken, de datum van zijn kroning bepaald en vervolgens de gilde raad ontbonden, want als blijk van rouw, stopt de gilde al haar bedrijvigheid tot 3 maart te middernacht. In de stand der V Geslachten blijft het banier halfstok hangen en de Dekenbraak bedekt, uit grote eerbied voor de overleden Patriarch.

GENEALOGIE UIT DE GULDEN LELIE

(Korte biografie van Charles Van Nerum)

art. 466 : Stb. VII/11 : Charles Van Nerum x Marguerite Machiels

1. Zijn geboorte.

Charles Van Nerum werd geboren te Hoegaarden op 25 september 1888, als zoon van Arthur Van Nerum (29 j.) en van Leontine Deswert (27 j. oud) : Zie FS art. 317. Bij het doopsel kreeg hij tot peter en meter :

- François Van Nerum, zijn oom
- Blandine Van Nerum, zijn overachterkleinnicht (x met Leopold Stockmans)

2. Toneelspeler

In zijn jeugdjaren speelde hij toneel en blonk voornamelijk uit in de opvoering van "de Martelaar" door de toneelmaatschappij "In Vreugd en Deugd", waarin ook zijn broeder Leon en zijn kleinkozijn Julien Van Nerum optraden.

Door zijn kontakt met de toneelgroep, behoorde hij ook tot de "Matigheidsbond van Hoegaarden" geleid door Dr. Smeesters, waarvan hij de grondbeginselen, gedurende gans zijn leven is indachtig gebleven.

3. Naar het leger

In 1904, op 16 jarige ouderdom, wierf hij zich als vrijwilliger bij het leger aan. Maar veertien dagen later was hij de tucht reeds moe. Hij kon zijn dienstverbintenissen breken, door tussenkomst van zijn kleinkozijn Jozef Putzeys, die op het Ministerie van Oorlog goede vrienden had. Dan keerde hij naar het burgerleven weer en werd verver van beroep. Zijn eerste werk was het verver van een kamervloer. Hij begon met de vier kanten en sloot zich zelf in. Op akrobatische wijze en vlug van aard, heeft hij zich uit zijn ongeverfd eilandje kunnen redden.

4. Zijn huwelijk

Op 16 april 1910, in de ouderdom van 22 jaar, trad hij te Hoegaarden in het huwelijk met de 19 jarige Marguerite Julienne Machiels.

Zij werd geboren te Hoegaarden op 3 september 1891 als dochter van de aannemer Désiré Machiels (° 1855 + 1934) en van Cecile Finoulst (° ca 1856 + 1908)

- Haar broeder en zusters waren :
- Julienne (x met Emile Fourie)
 - Henri (x met Serulus)
 - Clemence (x met Oscar Vanhagendoren)
 - Elina (x met Gustave Raddoux)

5. Hun kind

Zij kregen slechts een zoon :
Marcel Joseph ° Hoegaarden 27 December 1909 (x met Yvonne Schbofs).

6. Beroep en woonplaat

Het gezin Van Nerum x Machiels woonde eerst een tijdje in de Fabriekstraat 9 en dan in de Gasthuisstraat 24 te Hoegaarden. Daar dreven zij handel in verfartikelen en bijhorigheden, terwijl Charles door zijn beroep goed aan zijn brood kwam.

7. Hun overlijden

Marguerite Machiels stierf te Hoegaarden op 18 juli 1965 en werd op 21 juli ten grave gedragen. Charles bleef bij zijn kinderen in zijn huis wonen en liet zijn beroep over aan zijn zoon. Hij overleefde zijn vrouw meer dan 13 1/2 jaar en werd als een vader verzorgd door zijn schoondochter. Hij overleed op zijn beurt op 6 januari 1979, in de hoge ouderdom van 90 jaar en werd begraven op 10 januari.

c o c

Art. 467 : CAROLUS II IN HET GILDELEVEN

Van in 1961 bij de heroprichting van de Gulden Lelie, sloot Charles Van Nerum zich met de familiegilde aan. In 1963 klom hij tot de derde Lelie op en werd tot Raadsheer benoemd. In 1966 was het zijn beurt om tot Onderdeken te worden uitgeroepen en in 1971 werd hij ter opvolging van zijn broeder Leon I tot Ouderdomsdeken gekroond.

Hij heeft de gilde gedurende acht jaren op de rechte weg gehouden en de tradities der voorouders doen eerbiedigen. Gedurende zijn lang Dekenschap vervulde hij tal van weldaden. (Zie FS blz. 1251)

Onmiddellijk na zijn kroning liet hij op de Dekenbraak twee zilvere palmen aanbrengen, ter herinnering aan de Confrerie der V Geslachten, waaruit de Gulden Lelie was ontstaan. Hij liet zijn broeder Jules tot **Onderdeken** benoemen terwijl zijn kozijn Prosper de titel van Raadsheer kreeg. en de Raad der Gezworenen tot **twee tweemanschap** werd herleid (Emiel en Hubert Van Nerum).

In november 1971, na een moeilijke wedergeboorte maar dank zij de doordrijvingswil van zijn Hoofdgezworenen, werd de heropstanding van de Confrerie der V Geslachten bewerkt. De Gulden Lelie werd ontbonden als vzw en nam naast de andere Geslachten haar plaats in bij de Confrerie. Charles Van Nerum werd alsdan tot Hoofddeken van de Confrerie uitgeroepen, in kumul met zijn Ouderdomsdekenschap van de Gulden Lelie.

Dadelijk liet hij tussen het Nieuwhuys (stamlokaal der Geslachten) en de Confrerie een onderlinge beschermingswet afkondigen, terwijl "Familieschoon" voortaan het tijdschrift werd van de V Geslachten en de luister, het verleden en het heden van de oude schepenfamilies zou verkondigen.

Maar Carolus II bleef ook nog aan zijn eigen geslacht denken en kende Eretitels toe aan de opeenvolgende Patriarchen der Gulden Lelie. Hij stelde opnieuw de kleuren en huismerken in bij de Van Nerumstam en liet het witboek van de Nerum-dynastie publiceren.

En ook de aangehechte Neerhemstammen bleven hun Deken trouw. In het familieschrijn legden zij aardegrond bij uit Montpellier en de Nieuwe-Hebriden, terwijl een Ereklader aan de Confrerie werd geschonken.

Bovendien werd het jaarlijks St Niklaasfeest uitgebreid tot de kinderen uit alle Geslachten, terwijl de Confrerie ook de beschermingswet uitsprak over de drie familiesstichten, het Rusthuis, de studiebeurzenfundatie en het Museum.

In 1973 ging in het Klooster van Hoegaarden de traditionele Dag der Geslachten door, gevolgd door een tentoonstelling over de Notabele families in het Museum. Vanaf die dag zwoeren ook de andere geslachten hun trouw aan Carolus II.

Het volgend jaar bracht een afvaardiging van de Gulden Lelie een vroom bezoek aan het praalgraf van Pastoor Charles Van Nerum te Gottechain. Toen werden ook klevers met het blazoen der V Geslachten verspreid.

Vanaf 1975 kon Carolus II wegens ouderdom de gilde en Confrerievergaderingen niet meer bijwonen, maar zijn Confrerieraad, aan wie hij alle volmacht had geschonken, zette zijn werk voort.

Zij begaven zich naar het Rusthuis van Hoegaarden, om er tijdens een treffende plechtigheid de wapenschilden der stichters (Constant Vandertaalen en Elisabeth Van Nerum) bij te hangen.

In november 1975 overleed de Raadsheer Prosper Van Nerum, die vervangen werd door Robert Van Nerum (broeder van de Patriarch). Rond dat tijdstip was de heropflakking van het gildeleven en de nauwe samenwerking tussen de geslachten een volbrongen feit geworden.

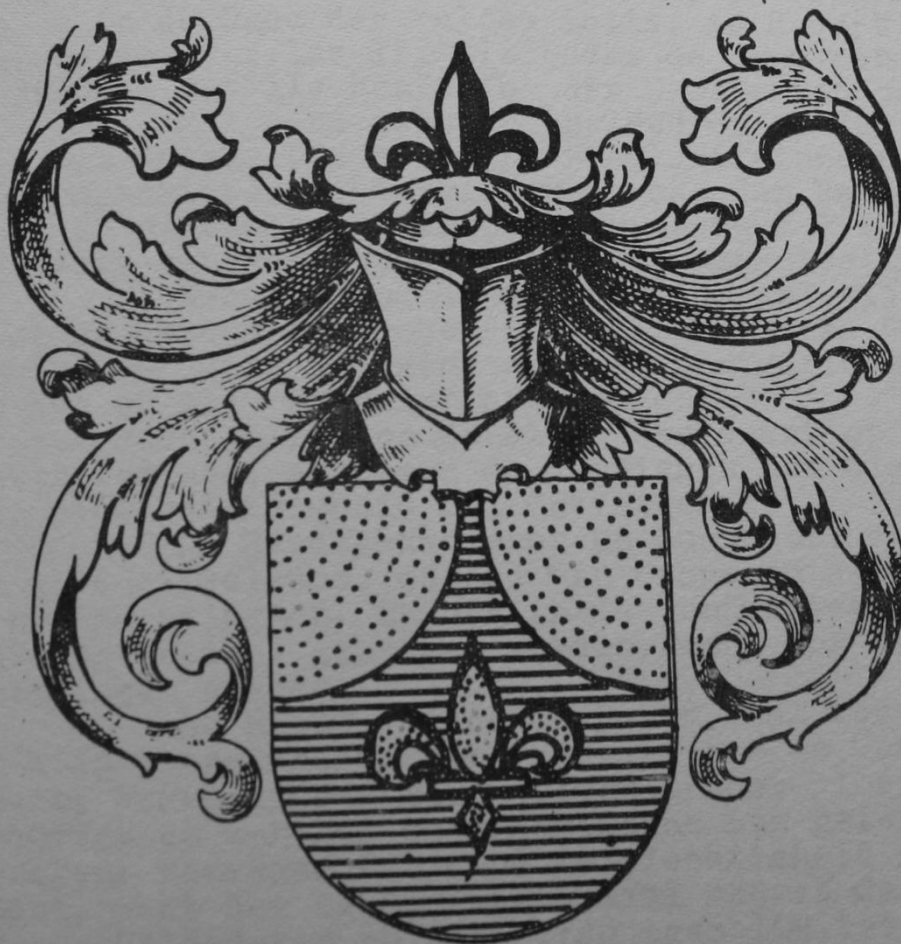
De publikatie van het Armoriaalboek der V Geslachten stelde nieuwe luister in, die bekrachtigd werd in okt. 1976 tijdens de Confreriedag, waar het 200 jarig bestaan van de Groene Klavergilde (familie Hubertus Sweerts) werd herdacht.

In juli 1977 ging in het museum een posthume hulde door ter ere van Julien Van Nerum, eerste Ouderdomsdeken der Gulden Lelie, sedert de heropstanding van 1961. Daar kondigde de Gilde en Confrerie-sekretaris, het 1000 jarig bestaan van Hoegaarden af dat volgens oude oorkonden in 980 gesticht werd en plechtig zou gevierd worden in 1980.

Op 15 april 1977 greep de intronisatie plaats van Robert Van Nerum tot Onderdeken (ter opvolging van zijn overleden broeder Jules) met Maurice Van Nerum als Raadsheer. En eindelijk op 28 okt. 1978 ging de fundatiedag der V Geslachten door, ter herinnering al tal van familiestichtingen.

Met deze bedrijvigheid eindigde de lange loopbaan van Carolus II als Patriarch. Naar het voorbeeld van zijn voorgangers heeft hij de naam en de faam van de Notabele Geslachten van Hoegaarden hoog gehouden en de bloei van hun familie-corporatie verzekerd. Zijn naam zal eeuwig in de annalen van het gildeleven bewaard blijven en zijn daden zullen als voorbeeld dienen voor de toekomst.

Blazoen van Carolus II

hou
de lelie
in top

Art. 468 : CAROLUS II EN ZIJN OPVOLGING

De rouw waarin de Confrerie en de Leliegilde zijn gedompeld, zal duren tot 3 maart 1979 te Middernacht. De volgende dag op zondag 4 maart te 17 uur, zal de rouwstrik van het banier worden verwijderd, de Braak ontbloot en de nieuwe Deken worden gekroond. Deze rituele plechtigheid, volgens oude familiekultus, zal doorgaan in het stamlokaal der Geslachten; 't Nieu-huys, Ernest Ourystraat 4 te Hoegaarden. Geen enkele telg of afstammeling uit de Geslachten mag ontbreken, want allen hebben tot plicht, hun trouw te betuigen aan hun nieuwe Hoofdman.

Deze nieuwe Hoofdman en Patriarch, de 10e Hoofddeken der Confrerie en 11e Ouderdomsdeken en Stamhoofd van de familiegilde Van Nerum, 5e Grootmeester en Ridder in de Orde der Gulden Lelie, is Robert Van Nerum, broeder van Carolus II, die onder de naam van Robert I, de Sterke, het 11e hoofdstuk der Geslachten zal inluiden.

Hij werd geboren in 1898 en is dus 80 jaar oud, zoon van Arthus (8e gildegriffier), kleinzoon van Charles (6e comptorist), achterkleinzoon van Jan Baptist (4e griffier) en overachterkleinzoon van Jacobus I (2e Deken), bijgevolg een waardige opvolger van Carolus II.

Eensluidend de gildewetten zal hij zijn Onderdeken en Raadsheer verheffen, zijn Raad van Gezworenen aanstellen, zijn heilwens over de Confrerie moeten uitspreken en zijn werkplan afkondigen. De drie oudsten zullen de gildebekers tot op de bodem moeten ledigen, alvorens de Patriarch het blazoenvan zijn ridderwaardigheid zal ontvangen.

De Raadsgezworenen op hun beurt zullen in naam van alle gildeleden, de eed van trouw en de broederbelofte moeten afleggen. En ook in de Confrerieraad zal dergelijk ceremonieel gehouden worden, want ook daar grijpen omvormingen plaats.

De nieuw gekroonde Deken, zal ter herinnering aan zijn voorgangers, een Erekaeder aan de Confrerie aanbieden, terwijl de familiegetrouwen het glorielied zullen verheffen en aan hun Ouderdomsdeken hun gelukwensen zullen betuigen. Voorwaar een grootse plechtigheid in het verschietschiet, want het is de eerste maal sedert de heropstanding dat een Gildedeken op hetzelfde ogenblik tot Confrerie-deken zal worden gekroond.

Carolus II is dood, God weze zijne Ziele nog genadigd.

Leve Robert I, onze nieuwe Patriarch.

o o o

De mooiste blijk van trouw aan de nieuwe Hoofdman, die de gildeleden hem kunnen betuigen is :

- zijn plechtige kroning voorbereiden
- de jaarcijs voor 1979 regelen
- de kroningsplechtigheid bijwonen.

Art. 469 DE FUNDATIEVIERING DER GESLACHTEN
=====

Op 28 oktober kwamen de afstammelingen der V Geslachten te Hoegaarden samen, om de fundaties door hun voorouders gesticht, op plechtige wijze te herdenken. De afstammelingen uit de Lelie- en Klavergilde waren sterk vertegenwoordigd.

In het Rusthuis van Hoegaarden

De plechtigheid begon in het Rusthuis van Hoegaarden met een Requiem-mis voor de overleden stamgenoten uit de V Geslachten.

Vervolgens begaf iedereen, in tegenwoordigheid van de Burgemeester en de leden van het O.C.M.W. zich naar het salon, waar Emiel Van Nerum aan de familiestichting van het Rusthuis herinnerde, aan haar 25 j. ouderlingenzorg en aan de bescherming die de Geslachten aan de instelling schenken. Ter bekroning werd de Zuster-Overste van het Rusthuis op plechtige wijze tot Edelvrouwe in de Orde der V Geslachten uitgeroepen en bekwam buiten de gebruikelijke oorkonde op perkament, ook het symbool van haar waardigheid (halssnoer met harp), alles onder begeleiding van orgelmuziek.

Een Eredrank, gevolgd van smakelijke belegde broodjes en taart werden aan de aanwezigen aangeboden. Het gemoedelijk samenzijn bewees andermaal de innige verbondenheid tussen de Geslachten en de familiestichting en de spontane op prijs gestelde samenwerking tussen het OCMW, de Eerw. Zusters en de Confrerie.

In het Nieuwhuys-museum

Het tweede gedeelte greep plaats in het museum van Hoegaarden stamhuis der Geslachten. Daar werd het 200 jarig bestaan van de Gulden Lelie gevierd, met schuimend Hoegaards bier. De Onderdeken Robert Van Nerum, die de Ouderdomsdeken verving, gaf de toon aan. De Gilde-sekretaris gaf lezing van de stichtingsakte der gilde, wyl de Onderdeken, bekleed met zijn Braak, waardig toekeek op de bomvolle zaal, waar ook bij deze gelegenheid de leden van het OCMW waren uitgenodigd.

Vervolgens gaf Alfons Veroeveren uitleg over het 140 jarig bestaan van de Tiense suikerfabriek, gesticht door nakomelingen uit de Merelstam, over de stichting, 113 j. geleden, van de eerste suikerfabriek te Hoegaarden, door afstammelingen uit de Klaverstam, de eerste campagne van de Grand-Pont in 1878 en de oprichting van de fabriek "La Ghète" door een nakomeling uit de Gulden Lelie. Hij besloot met aan te halen dat de Geslachten niet alleen vermaarde bierbrouwers waren, maar ook bekwame suikerfabrikanten.

Tot besluit werd het Gulden Boek door alle aanwezigen ondertekend, terwijl nog menig pintje de weg der dorstige kelen vond.

Art. 469 bis : CELEBRATION DES FONDATIONS DES LIGNAGES

En date du 28 octobre dernier, les descendants des V Lignages de Hougaerde, ont célébrer les fondations des ancêtres, de façon solennelle. Les membres du Lys d'Or et du Trèfle Vert étaient venus nombreux.

A. la maison de repos de Hougaerde

La cérémonie commença à la maison de repos par une messe de requiem pour les membres décédés des V Lignages.

Ensuite, nous fûmes accueillis au salon, en présence du bourgmestre et des membres du CPAS.

Emile Van Nerum fit l'historique de la fondation, en particulier, les 25 ans d'aide et de soins donnés aux personnes âgées. Il rappelle le rôle protecteur joué par les Lignages à l'égard de cette institution.

La supétiere de la maison de repos fut ensuite élevée au rang de "Dame Noble" de la Confrérie des V Lignages. En plus du traditionnel parchemin, elle eut droit au symbole de sa nouvelle nomination, c.a.d. un collier garni d'une harpe. Le vin d'honneur, suivi d'un goûter aux tartes et aux sandwiches, fut servi ensuite.

Jeunes et moins jeunes fraternisèrent dans une ambiance plus que sympathique, aux accents d'un orgue à l'air du bon vieux temps.

Cette ambiance et la chaleur humaine qui s'en dégagait fut la meilleure preuve de la bonne collaboration existante entre le CPAS, les Soeurs du home de repos et la Confrérie.

Au Musée "Nieuwhuys"

La deuxième partie de la cérémonie eut lieu au musée de Hougaerde, installé comme chacun le sait, dans la maison ancestrale des Lignages. La fut célébré le bicentenaire de la gilde du Lys d'Or, sous la dynamique direction du Sous-Doyen Robert Van Nerum, lequel, revêtu de son collier d'apparat et considérant avec satisfaction la salle remplie d'enthousiastes, auxquels s'étaient joints les membres du CPAS.

Le secrétaire donne lecture de l'acte de fondation de la gilde, tandis que Veroveren Alphonse tint à commémorer les 140 ans d'existence des Raffineries Tirlemontoises, fondées par des gens issus de la gilde du Merle Noir.

Il nous parle également de la première sucrerie de Hougaerde, qui vit le jour il y a 113 ans, sous l'impulsion de descendants de la gilde du Trèfle; de la première campagne du Grand Pont en 1878 et de la fondation de la fabrique de la Ghète, par ceux du lys d'or.

Il conclut son exposé en remarquant que si les descendants des Lignages avaient été des brassiers réputés, ils furent également des fabricants de sucre très avertis.

La cérémonie se termina par la signature du livre d'or par tous les participants, tandis que la bonne bière blanche de Hougaerde, continua à couler jusqu'assez tard dans la soirée.

Art. 469 ter : NOTRE DOYEN D'AGE EST DECEDE

Notre bon patriarche Charles II s'en est allé le 6 janvier dernier, à l'âge de 90 ans. Il a été conduit à sa dernière demeure, avec tous les honneurs qui lui étaient dus, par les membres de la Gilde et de Confrérie. Durant huit années, il a conduit sagement la Confrérie. Il a fait mieux que son devoir. Qu'il repose en paix.

I N V I T A T I O N

Un grand événement se prépare. Un nouveau Doyen va être couronné. Afin de donner à la cérémonie, tout l'éclat qu'elle mérite, les descendants des Lignages sont aimablement invités à assister en grand nombre au couronnement de leur nouveau patriarche. La cérémonie d'intronisation aura lieu au musée de Hougaerde, le dimanche 4 mars à 17 hrs.

Déroulement du cérémonial

- 1) Souhait de bienvenue et discours d'introduction
- 2) Hommage posthume à Charles II
- 3) Poème
- 4) Hommage aux générations précédentes
- 5) Souhais à l'égard des générations. actuelles
- 6) Couronnement et nomination au titre de Chevalier
- 7) Toast
- 8) Voeux et plan de travail
- 9) Nomination des jurés
- 10) Serment de fidélité
- 11) Ratification du couronnement
- 12) Séance académique
- 13) Hommage aux anciens brasseurs
- 14) Cérémonie de clôture

La cérémonie sera réhaussée de la présence des autorités communales, du Doyen de Hougaerde, des Supérieurs de la maison de repos et du Couvent, d'invités spéciaux et de la presse.

Amicalement

Pour le Conseil de la Confrérie
H. Van Nerum

Art. 470 : D E R A A D D E R W I J Z E N
=====

Zo noemde zich de Raadsvergadering die samenkwam in het kader der V Geslachten, als de Hoofddeken uit de Confrerie de Ouderdomsdekens (stam- of gildedekens) opriep, om te beraadslagen en zeer ernstige beslissingen te nemen.

In de XVIIIe eeuw waren het doorgaans, op een uitzondering na, de oudste mannelijke naamdragers van de vijf oorspronkelijke basisgeslachten, die door de familie-gilden als Ouderdomsdeken (Patriarch) werden uitgeroepen. In de XIXe eeuw kwam hieraan verandering en moesten zij bij ontstentenis aan mannelijke naamdragers, wegens uitwijking, verzaking aan de titel of uitsterving, tot andere maatregelen overgaan. Alsdan lieten zij ook aangeslotene niet-naamdragende mannelijke afstammelingen tot hun Raden toe, die in principie, maar niet noodzakelijk, de oudste waren, maar dit op voorwaarde dat zij de politiekvoering der geslachten ten goede konden komen. Deze maatregel leidde soms tot misverstanden en onenigheden, doch het was een vaststaand feit dat met de tijd, de politieke belangen deze van de families begonnen te verdringen, zonder dat dit echter merkbaar was. Door deze wijziging werd de benaming van "stamoudsten" omgevormd tot "stamdekens" t.t.z. zij die het Dekenschap aanvaardden, om aan het hoofd van de stam in de Raad der Wijzen te zetelen.

Deze Raad werd alsdan het steunend orgaan van de Confrerieraad, zich allerlei intriges afspeelden om de Geslachten te Hoegaarden aan de macht te houden. Maar door de toepassing van deze maatregel, kregen de Hoegaardse afstammelingen vaak de voorkeur op de uitgewekenen, waartussen zich soms veel bekwaamere mannen bevonden, maar die geen invloed konden uitoefenen op de dorpspolitiek. En deze dorpspolitiek ging gepaard met de onafscheidbare elementen van "geloof" en "bestuurszaken", waar in de meeste gevallen het Sweertskapittel (zie art. 464) het laatste woord had.

Slechts twee van de V Geslachten, namelijk de Groene Klaver en de Gulden Lelie, bleven het principie van de "oudste mannelijke naamdragende afstamming" getrouw. In de XXe eeuw, bij de heropleving van de Confrerie, bleven de grondbeginselen van vroeger grotendeels bewaard, maar ook vrouwelijke afstammelingen konden verkozen worden, terwijl alle politiekvoering werd geweerd, om geen nieuwe hartstochten uit te lokken.

Het is wel interessant de namen van al deze opeenvolgende stamhoofden uit de Confrerieraad en familieraden te kennen, met de data van hun aanstelling. Ziehier wat wij hierover weten :

1. In de Confrerieraad (als Confreriedeken)

Carolus Van Nerum (Carolus I) stamvader van het Lelie-
geslacht, benoemd in 1741.
Hendrik Struys (Henricus I), zijn schoonbroeder, in 1757,
stamvader van het Struys-geslacht.
Hubert Sweerts (Hubertus I), hun schoonbroeder, in 1788,
stamvader van het Klavergeslacht.
Joannes Van Nerum (Joannes I), zoon van Carolus I, in 1790
tot Confreriedeken uitgeroepen.

----- Onderbreking wegens de Revolutietijd 1795/1805 -----

Jacobus Van Nerum (Jacobus I), broeder van vorige, in
1805 aangesteld en benoemd.
Henri Van Nerum (Henricus II), zoon van Joannes I, werd
tot Confreriedeken gekroond in 1824
Jean Henri Lintermans (Henricus III), kleinzoon van de
stamvader Hoebanx uit het Zwaard-geslacht, benoemd
in 1844.
Henri Norbert Lintermans (Norbertus I), zoon van vorige,
uitgeroepen in 1850

----- Ontbinding van de Confrerie rond 1870 -----
Heropstanding in 1971

Charles Van Nerum (Carolus II), overachterkleinzoon van
Jacobus I, in 1971 tot Confreriedeken gekroond.

N.B. Dus in totaal 5 afstammelingen uit de Leliegilde, die
tot de hoogste rang van Confreriedeken opklommen, te-
genover 1 uit de Struysgilde, 1 uit de Klavergilde en
2 uit de Zwaardgilde. Geen enkele uit de Merelgilde
werd verkozen.

2. Bij de Zwarte Merel (als Gildedeken)

Servaes Sweerts (Servaes I), schoonbroeder van Carolus I
uit de Confrerieraad, in 1741
Ant. Balth. Sweerts (Antonius I) zoon van vorige, verkozen
in 1779

----- Onderbreking wegens de Revolutietijd -----
Jacques Lowet (Jacobus I), geestelijke kleinzoon van Ser-
vaes I hierboven vermeld, gerechtigd in 1805.
Was tevens Proostheer van 't Sweerts-kapittel, zo-
dat zijn invloed wel overwegend zal geweest zijn.
Antoine Dewilde (Antonius II), achterkleinzoon van Servaes I,
gerechtigd in 1854.
Pierre Dewilde (Petrus I), broeder van vorige, gerechtigd
in 1862.

----- Ontbinding rond 1870, heropstanding 1971 -----

José Fobe (Joost I), betoverachterkleinzoon van de stam-
vader Servaes I, uitgeroepen in 1971.

3. Bij de Groene Klaver (als gildedeken)

Hubert Sweerts (Hubertus I), broeder van Servaes I uit de Merelgilde. Benoemd in 1741 en was tevens de 3e Hoofddeken van de Confrerie.
Servais Sweerts (Servatius I), zoon van vorige, in 1790 uitverkoren.

----- Revolutietijd -----

Jacobus Sweerts (Jacobus I), zoon van vorige, pastoor van Hoegaarden, in 1805 tot Gildedeken benoemd.
Hubert Sweerts (Hubertus II), kleinzoon van Hubertus I, uitgeroepen in 1841.

"Philippe SWEERTS (pro forma onder naam van Hubertus II ter herinnering aan de stamvader), broeder van vorige, doch gesubstitueerd door Servais SWEERTS hieronder". Ontbinding rond 1870, heropstanding 1971 -----

Jeanne Vervoort (Joanna I), kleindochter van Servatius II, in 1971 als eerste vrouwelijke afstammeling tot de Raad betrokken.

Opmerking :

Gezien de Merel- en Klavergilde sinds de heropleving van het Confrerieleven in 1805, na de Besloten tijd, tot een enkele samengesmolte "Sweertsalliantie" waren overgegaan, kon er maar een stamhoofd voor de twee geslachten worden aangeduid, om in de Raad der Wijzen te zetelen. En deze werd gekozen onder de afstammelingen der Groene Klaver omdat zij te Hoegaarden woonden, tot grote ontevredenheid van de redthebbenenden in ouderdom uit de Zwarte Merel.

Jacques Lowet had verzaakt ten voordele van Jacobus Sweerts (in 1805) omdat laatstgenoemde bestemd was om Pastoor van Hoegaarden te worden. Maar Antoine en Pierre Dewilde, die te Tienen woonden, verzetten zich tegen de "benoemingen van Philippe (Hubertus II) en Servais (Servatius II)"

(in 1841 en 1847).
Doch de Klaverleden die de meerderheid uitmaakten in de Raad van de Sweertsalliantie, wonnen het pleit en benoemden in weerwil van grote misnoegdheid, de kandidaten uit hun eigen stam. De anderen zetelden wel in de Sweertsraad maar het was vooral de opname als Ouderdomsdeken in de Raad der Wijzen en in de Confrerieraad, die hun interesseerde.

Bijgevolg werd de ganse Confreriezaak in de XIXe eeuw een zuiver "Hoegaards geval", waar alle middelen werden aangewend, om de zetels in eigen familie te houden, hetgeen vanaf 1841 ten volle aanleiding gaf tot afvalligheid en veten tussen bepaalde stamvertakkingen en een oorlog deed uitbreken tussen de twee Sweerts-geslachten.

3. Bij de Groene Klaver (als gildedeken)

Hubert Sweerts (Hubertus I), broeder van Servaes I uit de Merelgilde. Bencoemd in 1741 en was tevens de 3e Hoofddeken van de Confrerie.

Servais Sweerts (Servatius I), zoon van vorige, in 1790 uitverkoren.

----- Revolutietijd -----

Jacobus Sweerts (Jacobus I), zoon van vorige, pastoor van Hoegaarden, in 1805 tot Gildedeken bencoemd.

Hubert Sweerts (Hubertus II), kleinzoon van Hubertus I, uitgeroepen in 1841.

"Philippe SWEERTS (pro forma onder naam van Hubertus II ter herinnering aan de stamvader), broeder van vorige, doch gesubstitueerd door Servais SWEERTS hieronder". Ontbinding rond 1870, heropstanding 1971 -----

Jeanne Vervoort (Joanna I), kleindochter van Servatius II, in 1971 als eerste vrouwelijke afstammeling tot de Raad betrokken.

Opmerking :

Gezien de Merel- en Klavergilde sinds de heropleving van het Confrerieleven in 1805, na de Besloten tijd, tot een enkele samengesmolte "Sweertsalliantie" waren overgegaan, kon er maar een stamhoofd voor de twee geslachten worden aangeduid, om in de Raad der Wijzen te zetelen. En deze werd gekozen onder de afstammelingen der Groene Klaver omdat zij te Hoegaarden woonden, tot grote ontevredenheid van de redhthebbenden in ouderdom uit de Zwarte Merel.

Jacques Lowet had verzaakt ten voordele van Jacobus Sweerts (in 1805) omdat laatstgenoemde bestemd was om Pastoor van Hoegaarden te worden. Maar Antoine en Pierre Dewilde, die te Tienen woonden, verzetten zich tegen de "benoemingen van Philippe (Hubertus II) en Servais (Servatius II)"

(in 1841 en 1862).
Doch de Klaverleden die de meerderheid uitmaakten in de Raad van de Sweertsalliantie, wonnen het pleit en benoemden in weerwil van grote misnoegdheid, de kandidaten uit hun eigen stam. De anderen zetelden wel in de Sweertsraad maar het was vooral de opname als Ouderdomsdeken in de Raad der Wijzen en in de Confrerieraad, die hun interesseerde.

Bijgevolg werd de ganse Confreriezaak in de XIXe eeuw een zuiver "Hoegaards geval", waar alle middelen werden aangewend, om de zetels in eigen familie te houden, hetgeen vanaf 1841 ten volle aanleiding gaf tot afvalligheid en veten tussen bepaalde stamvertakkingen en een oorlog deed uitbreken tussen de twee Sweerts-geslachten.

4. Bij de Gulden Lelie (als Gildedeken)

Carolus Van Nerum (Carolus I), in 1741 tevens tot Hoofddeden van de Confrerie uitgeroepen.
Joannes Van Nerum (Joannes I), zoon van vorige, benoemd in 1757 en vanaf 1790 ook Deken van de Confrerie.

----- Revolutietijd -----

Jacobus Van Nerum (Jacobus I) broeder van vorige, in 1805 gildedeken gekroond en datzelfde jaar ook tot Hoofddeden van de Confrerie verkozen, zodat hij het Leliebanier in top bracht.
Henri Van Nerum (Henricus I), zoon van Joannes I, gildedeken in 1824 en tevens Confreriedeken, zodat hij de overwegende invloed van het Leliegeslacht in de Confrerieraad handhaafde.
Joannes Van Nerum (Joannes II), achterkleinzoon van Carolus I hierboven, uitgeroepen in 1844.

----- Rond 1870 werd de Confrerie ontbonden, maar de Leliegilde blijft voortbestaan -----

Charles Van Nerum (Carolus II), achterkleinzoon van Carolus I, in 1884 tot gildedeken gekroond.
Edward Van Nerum (Eduardus I), kleinzoon van Jacobus I, verkozen in 1894.

----- Vervalperiode vanaf 1908. Heropstanding 1961 -----

Julien Van Nerum (Julianus I), kleinneef van Eduardus I, in 1961 tot nieuwe gildedeken gekroond.
Arthur Van Nerum (Arthur I), kleinkozijn van Julianus I, die hij in 1963 opvolgde, doch pas in 1964 gekroond werd.
Leon Van Nerum (Leon I), kozijn van vorige, in 1966 tot Deken van de Gulden Lelie uitgeroepen.
Charles Van Nerum (Carolus III), broeder van vorige, in 1970 gildedeken (kroning in 1971) en vanaf 1971, ook Hoofddeden van de Confrerie onder de titel van Carolus II.

5. Bij het Zilver Zwaard (als gildedeken)

Hendrik Hoebanx (Henricus I), schoonbroeder van Carolus I uit de Leliegilde, in 1741 verkozen.
Hubert Hoebanx, (Hubertus I), zoon van vorige, in 1752 volgde hij zijn vader op.

----- Revolutietijd -----

~~Hubert Hoebanx (Hubertus II), zoon van vorige, tot gildedeken aangesteld in 1805~~
Jean Henri Lintermans (Henricus II), kleinzoon van Henricus I, gildedeken in 1845 en Hoofddeden der Confrerie in 1844. Liet zijn invloed gelden in de Confrerieraad en de Fundatieraad.
Henri Norbert Lintermans (Norbertus I), zoon van vorige, tot gildedeken uitgeroepen in 1850 en tevens ook tot Hoofddeden gekroond.

Gilden	1841	1852	1857	1879	1888	1890	
	Carolus Van Nierum	Hendrik Struys	Hubertus Smeets	Joannes Van Nierum			
	Servaes Smeets	Antoon Balph. Smeets					
	Hubertus Smeets						
	Carolus Van Nierum	Joanna Van Nierum					
	Hubertus Smeets	Hubert Smeets					
	Hendrik Struys	Henri Struys					

----- Ontbinding rond 1870, heropstanding 1971 -----

Clemence Meeuw (Clemencia I), betoverachterkleindochter van Henricus I hierboven, aangesteld in 1971.

6. Bij de Zilveren Struisvogel (als gildedeken)

Hendrik Struys (Henricus I), schoonbroeder van Henricus I uit de Zwaardgilde, gildedeken in 1741 en Hoofddeken der Confrerie in 1757
Henri Struys (Henricus II), zoon van vorige, in 1788 uitgeroepen.

- alle verdere gegevens ontbreken. -

Opmerking :

Hier gelden dezelfde opmerkingen als voor de Sweertsalliantie, gezien de Zwaard- en Struysvogelgilde eveneens tot de oprichting van een enkele alliantie hadden besloten, na het einde van de Beslotentijd. Doch er ontstonden geen ernstige moeilijkheden, omdat er bij het geslacht Struys in de XIXe eeuw een zekere verzwakking en gebrek aan interesse waren ingetreden, zodat zelfs hun afstammingslijsten niet verder werden bijgehouden.

Rechtzetting

In dit artikel wordt regelmatig de titel van "Gildedeken" aangewend, doch dit vraagt een kleine rechtzetting.

In tegenstelling met de Confrerieraad, waar vanaf 1741 de titel van "Hoofddeken" werd gebruikt, namen de vijf basisgeslachten volgend titulatuur aan :

Vanaf 1741 bij de oprichting van de Confrerie, noemden zij hun onderscheidenlijke stamvader "ofwel "familiehoofd" ofwel "stamhoofd"

Pas na de oprichting van de verschillende gilden uit de geslachten, veranderde deze titel in "Ouderdomsdeken". Dit geschiedde bij de Merel in 1768, bij het Zwaard in 1772, bij de Klaver in 1776, bij de Lelie in 1778 en bij de Struisvogel in 1780.

In 1780 na de officiële ingangstelling van alle gildeleven, werd de benaming van "Gildedeken" aangewend, doch ook deze van "Ouderdomsdeken" bleef voortleven bij hen die de Ouderdomswet toepasten.

Bijgevolg zijn Gildedeken, Ouderdomsdeken, stamhoofd of familiehoofd slechts synoniemen en dient men hieronder te verstaan, de Patriarch of deze die aan het hoofd van de gilde (geslacht) werd gesteld en zodanig gekroond.

Art. 471 LES MILITAIRES DANS LES RANGS DES V LIGNAGES
=====

Les V Lignages ne sont pas des familles aux traditions militaires. Seulement une dizaine de leurs descendants ont choisi le métier des armes, mais loyalement et fidèlement ils ont servi leur Roi et leur Patrie. Ces serviteurs sont :

1. Dominique de Wilde
Appartenant à la 3ème génération du Merle Noir.
° Tirlement 1800 et Y + 1882, fils de Mathieu de de Marie Cath Michiels. Il était Aumônier militaire à Louvain de 1861 à 1877 (démission).
 2. Charles Michotte
Appartenant à la 3ème génération du Merle Noir.
Fils de Jean Bapt. et de Marguerite Lowet de Tirlemont.
Il était Commandant aux Guides.
 3. Pierre Van Nerum
Appartenant à la 3ème génération du Lys d'Or.
° Hougaerde 1803, fils de Jean Bapt. et de Carolone Bochet.
Caporal dans l'Armée Coloniale Hollandaise. Décédé à Salatiga (Java) en 1830.
 4. Robert de Wilde d'Estmael
Appartenant à la 5ème génération du Merle Noir.
° Tervueren 1883 + Bruges 1947, fils de Robert et de Colette Verbrugghe. Il était Lieutenant-Général. Son fils André fut prisonnier politique 40/45. *Des. Honoraire.*
 5. Jules Meulemans
Appartenant par mariage (x Thérèse Delfosse de Sart Risbart) à la 5ème génération du Trèfle Vert. Il était officier.
 6. Paul Henri Quinot
Appartenant à la 5ème génération du Lys d'Or.
° Jauche 1873 + Neuville (Mons) 1939, fils de Henri et de Clémence Van Nerum. Il était sous-officier au le Regt. des C hasseurs à Cheval.
 7. René Mathieu
Appartenant par mariage (x Laure Van Nerum de Molenbeek) à la 5ème génération du Lys d'Or. Il était Lieutenant-Colonel.
"7bis. Ignace de Wilde d'Estmael
Appartenant à la 6ème génération du Merle Noir.
° Gand 1936, fils de Jean et de Marie Libbrecht.
Il est Lt.Colonel Médecin.
7ter. Jacques Bauchau
Appartenant à la 6ème génération du Merle Noir.
Fils de Jean et de Vander Laet.
Colonel retraité.
- ont donné leur vie pour la Patrie.
110. André de Wilde d'Estmael
Appartenant à la 5ème génération du Merle Noir.
 11. Fernand Stes
Appartenant à la 6ème génération du Merle Noir.
° Hougaerde 1893, fils du Dr. Dehis Stes et de Marie Louise Thirion. Blessé mortellement pendant la grande offensive et décédé à Bruges le 2.10.1918.
mai 1944.

Confrerie der V Geslachten
van Hoegaarden

Het Confrerieleven

Vie de Confrérie

1741

Confrérie des V lignées
de Hoegaerde

U I T N O D I G I N G

Een groot gebeuren ligt in het verschiet. Een nieuwe Ouderdomsdeken gaat gekroond worden. Om aan deze plechtigheid te nodige glans en luister te geven, worden alle afstammelingen uit de Geslachten vriendelijk uitgenodigd, de kroning van hun nieuwe Patriarch, zo talrijk mogelijk door hun tegenwoordigheid te vereren.

De Intronisatie-plechtigheid zal doorgaan in het Nieuwhuys-museum te Hoegaarden, op zondag 4 maart te 17 uur.

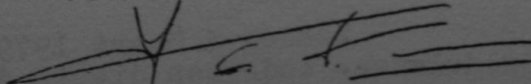
Verloop van het Ceremoniaal

1. Welkomwoord en inleidingstoespraak
2. Posthume hulde aan Carolus II
3. Gildedicht
4. Ode aan de Geslachten
5. Zegen over de familiestammen
-
6. Kroning en verheffing tot Ridder
7. Gildedrank
8. Heilwens en werkplan
9. Aanstelling der Gezworenen
10. Getrouwheidsbeloften
11. Bekrachtiging der Kroning
-
12. Academische zitting
13. Ere aan de Brouwersgeslachten
14. Slotplechtigheid

De plechtigheid zal bijgewoond worden door de gemeente-overheid, de Deken van Hoegaarden, de Oversten van Rusthuis en Klooster, speciaal genodigden en de pers.

Met hoogachting,

Voor de Confrerieraad

H. Van Nerum
Uittredend sekretaris

FLASH-BERICHTEN

Tijdens de plechtige Dekenkroning van Robert Van Nerum, onder de naam van Robert I de Sterke, tot Hoofdedeken van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden en terzelfdertijd tot Ouderdomsdeken der Gulden Lelie, zullen ook volgende stamgenoten worden geïntroniseerd :

Jozef Sweerts, tot Onderdeken in de Confrerieraad
Marcel JOZEF, tot Raadsheer in dezelfde Raad
Maurice Van Nerum, tot Onderdeken in de Gulden Lelieraad
Marcel Van Nerum (Achel) tot Raadsheer in deze Raad.

Het schijnt de grootste kroningsplechtigheid te worden, sedert de heroprichting der familie-gilden. Daarom mag niemand op deze ceremonie ontbreken en elke familietak heeft tot plicht, zijn dichtste bloedverwant de nodige eer te bewijzen, voor de titel die hem te beurt valt.

In september 1979 zal andermaal de driejaarlijkse Dag der Geslachten gehouden worden en opnieuw aangeknoopt met de oude tradities. Alle gildeleden zullen samen komen in de zaal van het Parochiecentrum, waar zoals in het verleden, een teerfeest zal doorgaan, gepaard met allerlei rituele plechtigheden. De Confrerie en haar gilden leeft meer dan ooit verder en straalt haar bloei uit. Het succes zal uitsluitend afhangen van de talrijke opkomst der stamgenoten.

De V Geslachten van Hoegaarden richten langs deze weg hun oprechte gelukwensen aan de heer Dr. Jan Verbesselt, voor zijn welverdiende op rust stelling. Dr. Verbesselt was Konservator aan de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis te Brussel (afdeling Volkskunde), is nog steeds Voorzitter van de Raad van Beheer van het graag gelezen tijdschrift "Eigen Schoon en de Brabander", Welddoener en Hoger-Beschermheer van het Nieuwhuys-Museum van Hoegaarden en Ere-Deken der V Geslachten van dezelfde plaats. Hij heeft aan de Gulden Lelie menige uitzonderlijke diensst bewezen.

Ook aan onze Sekretaris-Schatbewaarder Hubert Van Nerum richten wij onze oprechte gelukwensen voor zijn op rust stelling en zijn verering tot Ridder in de Leopoldorde, voor bewezen diensten aan Leger en Zeemacht.

Zondag 4 Maart 1979 wordt een Hoogdag in het Gildeleven. Iedereen die in de onverschilligheid van de moderne tijd, zijn belangstelling voor het werk van onze voorouders, nog niet verloren heeft zal tegenwoordig zijn te 17 uur in het Museum van Hoegaarden.

DOELSTELLINGEN

De Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden heeft tot doelstellingen genomen :

1. de opstelling van de geschiedenis der V Geslachten
2. de opsporing van de wettige afstammelingen
3. de officiële erkenning van de rechthebbenden, door middel van stamboomuittreksels en wapenattesten
4. de instelling van een Grootregister en afstammingsstaten
5. het verschaffen van alle mogelijke genealogische-, heraldische- en biografische inlichtingen aan de rechthebbenden
6. het aanwakken en bevorderen van de belangstelling voor de V Geslachten
7. het in ere en luister houden van hun oude tradities en geslachtsfierheid
8. de bescherming van hun instellingen en stichtingen

ENGAGEMENT

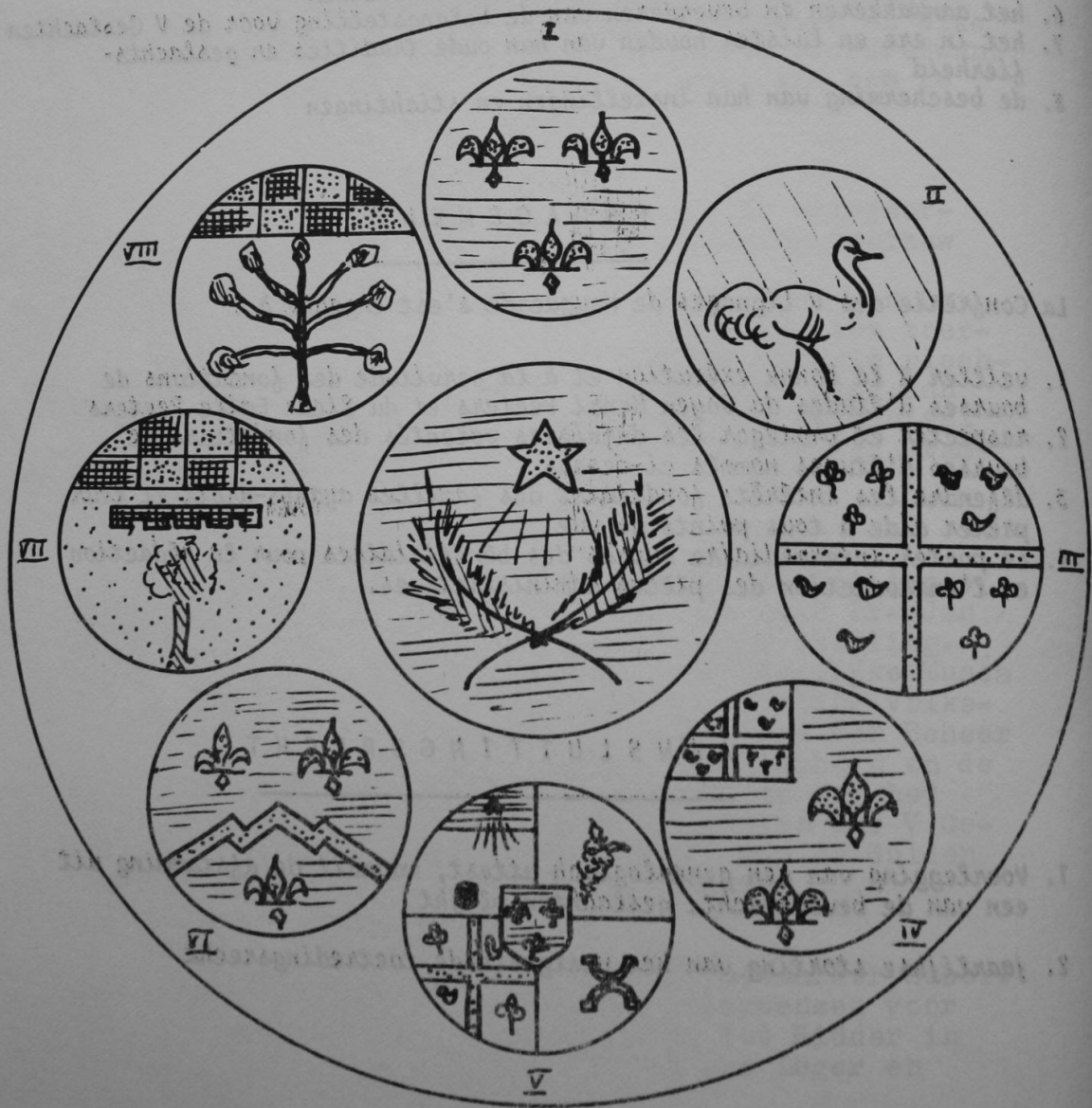
La Confrérie des V Lignages de Hougaerde s'est engagée à :

1. veiller à la bonne exécution et à la servitude des fondations de bourses d'études du Doyen Henri Peeters et du Sieur Emile Peeters
2. respecter et protéger les dernières volontés des fondateurs de bourses d'études nommés ci-dessus
3. défendre les intérêts fondataires des familles ayants-droit et leur prêter aide à tous points de vue
4. se porter intermédiaire auprès des bénéficiaires pour la rédaction et l'introduction des pièces administratives.

AANSLUITINGSRECHT

1. Voorlegging van een genealogisch attest, waaruit de afstamming uit een van de bevoorrechte geslachten blijkt
2. jaarlijkse storting van het vastgestelde toetredingsrecht

Wapenbord

Confrerie - Dekenij